Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2025)0122

Lauku apvidu stiprināšana ar ES kohēzijas politiku

Eiropas Parlamenta 2025. gada 17. jūnija rezolūcija par lauku apvidu stiprināšanu ar ES kohēzijas politiku (2024/2105(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Komisijas paziņojumu (2024. gada 27. marts) ‘Ilgtermiņa redzējums par ES lauku apvidiem: galvenie sasniegumi un turpmākā virzība" (COM(2024)0450),

– ņemot vērā 2022. gada 15. septembra rezolūciju par ES pierobežas reģioniem – Eiropas integrācijas “dzīvās laboratorijas”[1],

– ņemot vērā 2025. gada 8. maija rezolūciju par devīto ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju[2].

– ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas 2023. gada 15. marta atzinumu par tematu “Mērķi un instrumenti viedai lauku Eiropai”[3],

– ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas 2022. gada 1. decembra atzinumu “Pastiprināt kohēzijas politikas atbalstu reģioniem, kuros ir nelabvēlīgi ģeogrāfiski un demogrāfiski apstākļi (LESD 174. pants)”[4],

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 39., 174., 175. un 349. pantu,

– ņemot vērā Padomes Regulu (ES, *Euratom*) 2020/2093 (2020. gada 17. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam[5],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 30. jūnija Regulu (ES) 2021/1119, ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas

---

1 OV C 125, 5.4.2023., 114. lpp.
2 Pieņemtie teksti, P10_TA(2025)0098.
3 OV C 188, 30.5.2023., 14. lpp.
4 OV C 79, 2.3.2023., 36. lpp.
5 OV L 433 I, 22.12.2020., 11. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2093/oj.

satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 (“Eiropas Klimata akts”)[1],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/2115 (2021. gada 2. decembris), ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013[2],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/2116 (2021. gada 2. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013[3],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/1060 (2021. gada 24. jūnijs), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu Plus, Kohēzijas fondu, Taisnīgas pārkārtošanās fondu un Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un finanšu noteikumus attiecībā uz tiem un uz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, Iekšējās drošības fondu un Finansiāla atbalsta instrumentu robežu pārvaldībai un vīzu politikai[4],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/694 (2021. gada 29. aprīlis), ar ko izveido programmu “Digitālā Eiropa” un atceļ Lēmumu (ES) 2015/2240[5],

– ņemot vērā Komisijas 2014. gada 7. janvāra Deleģēto regulu (ES) Nr. 240/2014 par Eiropas rīcības kodeksu attiecībā uz partnerību saistībā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem[6],

– ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāra 20. principu par iespēju izmantot būtiskus pakalpojumus,

---

1 OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.
2 OV L 435, 6.12.2021., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj.
3 OV L 435, 6.12.2021., 187. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.
4 OV L 231, 30.6.2021., 159. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj.
5 OV L 166, 11.5.2021., 1. lpp., ELIhttp://data.europa.eu/eli/reg/2021/694/oj.
6 OV L 74, 14.3.2014., 1. lpp., ELI: : http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/240/oj.

– ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 4. aprīļa rezolūciju par sievietēm un viņu lomu lauku apvidos[1],

– ņemot vērā Parlamenta 2022. gada 8. marta rezolūciju par Kohēzijas politikas nozīmi inovatīvas un viedas pārveides un reģionālās IKT savienotības veicināšanā[2],

– ņemot vērā 2022. gada 13. decembra rezolūciju par ilgtermiņa redzējumu attiecībā uz ES lauku apvidiem – virzība uz spēcīgākiem, labāk savienotiem, noturīgākiem un pārticīgākiem lauku apvidiem līdz 2040. gadam[3],

– ņemot vērā 2023. gada 23. novembra rezolūciju par talantu izmantošanu Eiropas reģionos[4] ,

– ņemot vērā Komisijas 2024. gada 27. marta paziņojumu par 9. kohēzijas ziņojumu (COM(2024)0149),

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 30. jūnija paziņojumu "Ilgtermiņa redzējums par ES lauku apvidiem: kāds ceļš ejams, lai līdz 2040. gadam lauku apvidi kļūtu spēcīgāki, savienoti, izturētspējīgi un pārtikuši" (COM(2021)0345),

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 19. februāra paziņojumu "Lauksaimniecība un pārtika – kādām tām jābūt? Pievilcīga ES lauksaimniecības un pārtikas nozare, kas kopīgi veidojama nākamo paaudžu labā" (COM(2025)0075),

– ņemot vērā Komisijas 2022. gada 3. maija paziņojumu "Cilvēki pirmajā vietā, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes nodrošināšana, ES tālāko reģionu potenciāla atraisīšana" (COM(2022)0198),

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 25. marta paziņojumu par rīcības plānu, kā attīstīt bioloģisko ražošanu (COM(2021)0141),

– ņemot vērā Komisijas 2020. gada 17. jūnija ziņojumu par demogrāfisko pārmaiņu ietekmi (COM(2020)0241),

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 27. janvāra zaļo grāmatu par novecošanu – paaudžu solidaritātes un savstarpējās atbildības veicināšana (COM(2021)0050),

– ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu "Stratēģija "No lauka līdz galdam". Taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā" (COM(2020)0381),

---

1 OV C 298, 23.8.2018., 14. lpp.
2 OV C 347, 9.9.2022., 37. lpp.
3 OV C 177, 17.5.2023., 35. lpp.
4 OV C, C/2024/4225, 24.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4225/oj.

– ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu “ES Biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam. Atgriezīsim savā dzīvē dabu” (COM(2020)0380),

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 17. novembra paziņojumu “ES Augsnes stratēģija 2030. gadam. Veselīgas augsnes cilvēku, pārtikas, dabas un klimata labā” (COM(2021)0699),

– ņemot vērā ANO Deklarāciju par zemnieku un citu lauku apvidos strādājošo personu tiesībām, kuru Cilvēktiesību padome pieņēma 2018. gada 28. septembrī,

– ņemot vērā ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejas Vispārīgo ieteikumu Nr. 34 (2016. gads) par lauku sieviešu tiesībām, kas ir pieņemts 2016. gada 7. martā,

– ņemot vērā Parlamenta 2022. gada 3. maija rezolūciju par ES rīcības plānu bioloģiskās lauksaimniecības jomā[1],

– ņemot vērā Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas pieprasīto pētījumu “Eiropas lauksaimniekošanas modeļa nākotne – lauku saimniecību un lauksaimnieku skaita samazināšanās Eiropas Savienībā sociālekonomiskās un teritoriālās sekas”, ko 2022. gada aprīlī publicēja Struktūrpolitikas un kohēzijas politikas departaments,

– ņemot vērā 2022. gada 24. marta rezolūciju par nepieciešamību pēc steidzama ES rīcības plāna, ar ko garantēt pārtikas nodrošinājumu ES un ārpus tās, ņemot vērā Krievijas iebrukumu Ukrainā[2],

– ņemot vērā Parlamenta 2018. gada 3. oktobra rezolūciju par lauku, kalnu un attāliem apvidiem paredzētu ES programmu[3],

– ņemot vērā Parlamenta 2021. gada 9. jūnija rezolūciju par ES Biodaudzveidības stratēģiju 2030. gadam – atgriezīsim savā dzīvē dabu[4],

– ņemot vērā Komisijas 2019. gada augusta ziņojumu “Evaluation of the impact of the CAP on generational renewal, local development

---

1 OV C 465, 6.12.2022., 22. lpp.
2 OV C 361, 20.9.2022., 2. lpp.
3 OV C 11, 13.1.2020., 15. lpp.
4 OV C 67, 8.2.2022., 25. lpp.

and jobs in rural areas” (*Novērtējums par KLP ietekmi uz paaudžu maiņu, vietējo attīstību un darbvietām lauku apvidos*)[1],

– ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas 2022. gada 26. janvāra atzinumu “Ilgtermiņa redzējums par ES lauku apvidiem”[2],

– ņemot vērā Reģionu komitejas 2025. gada 19. februāra atzinumu “Kā *LEADER* un SVVA plānošana pēc 2027. gada varētu palīdzēt labāk īstenot ilgtermiņa redzējumu par ES lauku apvidiem”[3],

– ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2022. gada 23. marta atzinumu “Ilgtermiņa redzējums par ES lauku apvidiem”[4],

– ņemot vērā 2023. gada 19. oktobra rezolūciju par paaudžu maiņu ES lauku saimniecībās turpmākajā periodā[5],

– ņemot vērā *Enrico Letta* ziņojumu par vienotā tirgus nākotni, kas ir publicēts 2024. gada aprīlī,

– ņemot vērā Parlamenta Reģionālās attīstības komitejas pieprasīto pētījumu “ES kohēzijas politika apvidos ārpus pilsētām”, ko 2020. gada septembrī publicēja Strukturālās un kohēzijas politikas departaments,

– ņemot vērā Lauku pakta koordinācijas grupas 2024. gada 12. decembrī pieņemto deklarāciju par lauku apvidu nākotni un lauku attīstības politiku Eiropas Savienībā,

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu,

– ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A10-0092/2025),

---

1 Eiropas Komisija: Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāts, *ADE s.a*, *CCRI, OIR*, *Micha*, *E. et al.*, “Evaluation of the impact of the CAP on generational renewal, local development and jobs in rural areas – Final report” (*Novērtējums par KLP ietekmi uz paaudžu maiņu, vietējo attīstību un darbvietām lauku apvidos – Galīgais ziņojums*), Publikāciju birojs, 2019. gads, https://data.europa.eu/doi/10.2762/364362.

2 OV C 270, 13.7.2022., 18. lpp.

3 OV C, C/2025/1703, 26.3.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1703/oj.

4 OV C 290, 29.7.2022., 137. lpp.

5 OV C, C/2024/2658, 29.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.

A. tā kā pašlaik 137 miljoni Eiropas iedzīvotāju – gandrīz viena trešdaļa – dzīvo lauku apvidos, kas veido aptuveni 83 % no ES teritorijas; tā kā viena trešdaļa lauku reģionu iedzīvotāju dzīvo pierobežas reģionos; tā kā 77 % (134 miljoni hektāru) zemes, ko izmanto lauksaimniecībai, un 79 % (148 miljoni hektāru) mežu atrodas lauku apvidos;

B. tā kā saskaņā ar *Eurostat* datiem vidējie ienākumi lauku reģionos ir 87,5 % no vidējiem ienākumiem pilsētreģionos;

C. tā kā starp pilsētu un lauku teritorijām joprojām pastāv atšķirības kohēzijas politikas finansējumā un pilsētu teritorijas saņem trīs reizes lielāku kohēzijas finansējumu nekā lauku teritorijas[1];

D. tā kā kopš 1991. gada lauku apvidos *LEADER* metode, ko pēc tam ar vietējo rīcības grupu (VRG) starpniecību īstenoja sabiedrības virzītas vietējās attīstības (SVVA) politikas instruments, ir apliecinājusi, ka tā var mobilizēt vietējos dalībniekus un dot tiem iespējas īstenot inovatīvas un individuāli pielāgotas stratēģijas;

E. tā kā lauku apvidi ir viens no Eiropas ekonomikas stūrakmeņiem, kuros dzīvo daudzi „slēptie Eiropas čempioni”, un tie ir Eiropas kultūras daudzveidības neatņemama sastāvdaļa; tā kā tie ir būtiski no pārtikas ražošanas un nodrošinājuma viedokļa, jo kalpo par mūsu ainavu, dzīvā lauku mantojuma, sociālo un kultūras tradīciju sargiem; tā kā tiem ir būtiska nozīme tās ES stratēģiskās autonomijas veicināšanā, ko nodrošina lauksaimniecības nozare, kura joprojām ir viena no ES stratēģiskajām prioritātēm; tā kā lauku apvidi simbolizē daudzus aspektus, kas padara Eiropu pievilcīgu un piemērotu dzīvei tajā;

F. tā kā minoritāšu valodu popularizēšana var uzlabot informētību par vietējām īpatnībām, palielināt tūrisma pievilcību un veicināt saimnieciskās darbības, kas ir saistītas ar kultūru, izglītību, amatniecību un tradicionālajiem izstrādājumiem;

G. tā kā Covid-19 pandēmija izgaismoja pārmaiņas sabiedrības uztverē, tai atzīstot lauku apvidu potenciālu krīzes radīto problēmu risināšanā, jo tie garantē drošāku, ilgtspējīgu un uzticamu dzīves vidi;

H. tā kā kohēzijas politikas līdzekļi vieni paši nav pietiekami, lai apmierinātu aizvien pieaugošās vajadzības un atrisinātu problēmas, ar kurām saskaras Eiropas Savienības lauku apvidi; tā kā ir jānodrošina lielāka sinerģija un papildināmība ar citām ES rīcībpolitikām, jo īpaši ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), lai maksimāli palielinātu ieguldījumu ietekmi lauku apvidos, veicinātu

---

[1] Eiropas Reģionu komiteja, *ES gadskārtējais ziņojums par 2024. gadu — Stāvoklis reģionos un pilsētās*, 2024. gada 7. oktobris.

lauksaimniecības modernizāciju un pamatpakalpojumu un infrastruktūras attīstību;

I. tā kā vairāk nekā 40 % lauku apvidu zemes izmanto lauksaimniecībai, taču lauksaimniecības, mežsaimniecības un zivsaimniecības īpatsvars lauku reģionos diemžēl ir samazinājies līdz 12 % no visām darbvietām un 4 % no bruto pievienotās vērtības gan ekonomikā, gan nodarbinātībā;

J. tā kā saskaņā ar Parlamenta pētījumu par Eiropas lauksaimniekošanas modeļa nākotni Eiropas Savienība laikposmā līdz 2040. gadam varētu zaudēt 6,4 miljonus lauku saimniecību, to skaitam samazinoties no 10,3 miljoniem 2016. gadā līdz 3,9 miljoniem;

K. tā kā saskaņā ar LESD 174., 175. un 349. pantu Savienības mērķis ir samazināt attīstības atšķirības starp dažādiem reģioniem un koordinēt savu rīcībpolitiku, tostarp Eiropas strukturālo un investīciju fondu izmantošanu ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķa sasniegšanas nolūkā, īpašu uzmanību pievēršot lauku apvidiem;

L. tā kā turpmākajā kohēzijas politikā joprojām saņemt finansējumu būtu jābūt tiesīgiem visiem reģioniem, arī spēcīgiem reģioniem, kas saskaras ar būtiskām pārveides problēmām;

M. tā kā reģionālajiem dalībniekiem ir dziļāka izpratne par to, kuri projekti no kohēzijas fondiem būtu jāatbalsta prioritāri, nodrošinot, ka resursi tiek piešķirti tā, lai vislabāk atbilstu to teritoriju īpašajām vajadzībām;

N. tā kā kohēzijas fondi lauku apvidiem būtu jāvienkāršo vēl vairāk, lai samazinātu administratīvo slogu ne tikai atbalsta saņēmējiem, bet arī attiecīgajām iestādēm, tādējādi veicinot arī līdzekļu apguves rādītāju pieaugumu;

O. tā kā jo īpaši lauku apvidi saskaras ar demogrāfiskām un strukturālām problēmām, piemēram, novecošanu, iedzīvotāju skaita samazināšanos, intelektuālā darbaspēka emigrāciju, vīriešu un sieviešu pieaugošo nevienlīdzību, atšķirībām no pilsētu teritorijām, strukturālām pārmaiņām lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē, dabas katastrofu sekām, enerģijas un transporta cenu pieaugumu, pakalpojumu un infrastruktūras trūkumu, jo īpaši, ja runa ir par neaizsargātām personām un personām ar invaliditāti, šo problēmu ietekmi uz ienākumu līmeni un darba tirgu, no kā izriet augstāks bezdarba līmenis un pastāvīgi liela digitālā plaisa;

P. tā kā demogrāfiskās problēmas ir īpaši aktuālas ES lauksaimnieku vidū, jo lielākā daļa lauksaimnieku ir vecāki par 50 gadiem;

Q. tā kā, lai stiprinātu kohēziju lauku apvidos, ir jāpieņem tiesību akti un iniciatīvas, kuru mērķis būtu atbalstīt ģimenes, tostarp, palīdzot jauniešiem un vecākiem līdzsvarot ģimenes un profesionālo dzīvi un tādējādi veicinot šo kopienu ilgtspējīgu attīstību;

R. tā kā Eiropas lauku apvidiem un Eiropas lauksaimniekiem jau ir izšķiroša nozīme klimatiskās pārkārtošanās procesā, jo tieši viņi ir tie, kas no klimata pārmaiņām cieš visvairāk gan no ekonomiskā, gan sociālā viedokļa, un tā kā, pateicoties viņu centieniem, zināma lauksaimniecības negatīvā ietekme uz vidi gadu gaitā ir ievērojami samazinājusies; tā kā ES lauksaimniecības nozare laikposmā no 1990. līdz 2021. gadam ievērojami samazināja siltumnīcefekta gāzu emisijas par 24 % un tā ir atbildīga par 72 % atjaunīgās enerģijas ražošanas un tai ir 78 % neizmantotā potenciāla;

S. tā kā demogrāfiskās pārmaiņas visas valstis un reģionus neietekmē vienādi, bet gan vairāk skar mazāk attīstītus reģionus, tādējādi padziļinot pastāvošo teritoriālo un sociālo nevienlīdzību; tā kā ir jārod reģionālo atšķirību un reģionālās konverģences atšķirīgo tempu risinājumi, ņemot vērā to, ka daži reģioni ir iestrēguši attīstības slazdā; tā kā mazāk attīstītiem reģioniem ir vajadzīga īpaša uzmanība un atbalsts, kā tas ir ES lauku apvidu un tālāko reģionu gadījumā, ņemot vērā to īpašās iezīmes;

T. tā kā pēdējo 50 gadu laikā lauku apvidos dzīvojošo iedzīvotāju kopējais īpatsvars ES līmenī ir ievērojami samazinājies, jo īpaši novecošanas un emigrācijas dēļ; tā kā lauku apvidos ir vislielākais to cilvēku īpatsvars, kuri ir vecāki par 65 gadiem;[1] tā kā tiek lēsts, ka Eiropas lauku apvidu iedzīvotāju skaits 2033. gadā būs samazinājies par 30 miljoniem salīdzinājumā ar 1993. gadu;

U. tā kā veselības aprūpes, ūdensapgādes pakalpojumu, ekonomisku mājokļu, transporta un digitālās infrastruktūras, izglītības, finanšu pakalpojumu, atpūtas un kultūras pasākumu trūkums vai ierobežota piekļuve tiem palielina priekšstatu par reģioniem un jo īpaši lauku, pierobežas, inomaļajiem, pārrobežu, kalnu, salu un tālākajiem reģioniem kā par dzīvei un darbam slikti piemērotām teritorijām, jo īpaši sieviešu, jauniešu, vecāka gadagājuma iedzīvotāju un minoritāšu acīs; tā kā pārrobežu teritorijas īpaši ietekmē reģionālās savienojamības trūkums transporta un digitālās infrastruktūras ziņā; tā kā lauku apvidus spēcīgi ietekmē nodarbinātības iespēju trūkums, kas spiež jauniešus un jo īpaši sievietes doties citur;

V. tā kā ūdens pieejamībai un kvalitātei ir izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu taisnīgus, ilgtspējīgus un produktīvus iztikas līdzekļus laukos;

W. tā kā lielāka vērība būtu jāpievērš preventīviem pasākumiem, kas palielina Eiropas lauku apvidu noturību pret dabas katastrofām. tā kā

---

[1] SWD(2023)0021.

integrēta pieeja ūdens resursu apsaimniekošanai ir būtiska gan no plūdu novēršanas, gan sausuma pārvarēšanas viedokļa, jo īpaši, ja saskaņoti tiek izmantoti ES līdzekļi;

X. tā kā lauku apvidi, jo īpaši Austrumeiropā, Dienvideiropā un Vidusjūras reģionā, visvairāk cieš no enerģētiskās nabadzības un saskaras ar īpašām problēmām, kas ir saistītas ar pārtuksnešošanos, mežu ugunsgrēkiem, klimata pārmaiņām un ar to saistītajiem asimetriskajiem riskiem, ūdens resursu trūkumu un vāju infrastruktūru un attiecībā uz minētajiem faktoriem kohēzijas politikas ietvaros ir vajadzīga mērķtiecīga pieeja;

Y. tā kā lauku apvidi ir tie, kuros atrodas lielākā daļa ES bioloģiskās daudzveidības, tomēr aizsargājamo dzīvotņu un sugu saglabāšanas statuss joprojām ir slikts un to stāvoklis turpina pasliktināties klimata pārmaiņu dēļ, pie viena pasliktinoties arī augsnes un ūdens kvalitātei, kā rezultātā degradējas arī dabas resursi; tā kā bioloģiskās daudzveidības zudums rada smagas ekonomiskas sekas lauksaimniecības nozarē un negatīvi ietekmē lauku tūrisma pievilcību;

Z. tā kā pāreja uz tīru enerģiju, ekonomikas dažādošana un atjaunojamo energoresursu paplašināšana sniedz ievērojamas iespējas lauku un mazāk attīstītajiem reģioniem, jo, pateicoties minētajiem faktoriem, tie var izmantot savus dabas resursus un ģeogrāfiskās priekšrocības un pilnībā izmantot savu potenciālu atjaunīgās enerģijas ražošanai nākotnē;

AA. tā kā iedzīvotāju skaita samazināšanās visvairāk skar tieši šos reģionus un tā kā šos apgabalus darbvietu un karjeras izredžu trūkuma dēļ visvairāk pamet jaunieši, kā dēļ tiek veicināta iedzīvotāju aizplūšana no laukiem un līdz ar to palielinās vecāka gadagājuma cilvēku īpatsvars un sociālās izolācijas risks;

AB. tā kā lauku apvidos ir vislielākais jauniešu īpatsvars (12,6 %) vecumā no 15 līdz 29 gadiem[1], kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*s);

AC. tā kā paaudžu maiņa ir viens no deviņiem galvenajiem KLP mērķiem;

AD. tā kā ik dienu visā Eiropā savu saimnieciskodarbību izbeidz lauku saimniecības, piensaimnieki, vīnkopji un olīveļļas ražotāji un tikai dažas tādas saimniecības vada lauksaimnieki, kas ir jaunāki par 35 gadiem; tā kā zaļās pārkārtošanās vērienīgie mērķi rada riskus un iespējas ekonomiskajai, sociālajai un teritoriālajai kohēzijai, kā arī Eiropas lauksaimniecībai,

---

[1] ES gadskārtējais ziņojums par stāvokli reģionos un pilsētās, 2024. gada izdevums.

AE. tā kā veids, kādā mēs ražojam pārtiku, ir veidojis ainavas, kas raksturo Eiropu; tā kā dinamiski lauku apvidi veicina kvalitatīvas pārtikas ražošanu, kas savukārt nāk par labu to ekonomikai; tā kā šīs saiknes atjaunošana starp pārtiku un teritoriju un lauku apvidu atdzīvināšana būs būtiska no Eiropas lauksaimniecības nākotnes viedokļa;

AF. tā kā stabila kohēzijas politika ir būtiska, lai garantētu principa "tiesības palikt" efektīvu piemērošanu lauku apvidos, – šajā sakarā ir nepieciešama rīcība daudzos līmeņos, tostarp veicinot ekonomikas stabilitāti un novēršot iedzīvotāju skaita samazināšanos; uzsver, ka neatsverams faktors ir piekļuves nodrošināšana sabiedrisko preču un pakalpojumu pamatkopumam visiem iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu dzīvesvietas; tā kā šajā nolūkā ir jāveicina mērķtiecīgi ieguldījumi infrastruktūrā, pakalpojumos, izglītībā un inovācijā,

1. atzinīgi vērtē Komisijas 2024. gada 27. marta ziņojumu "Ilgtermiņa redzējums par ES lauku apvidiem: galvenie sasniegumi un turpmākā virzība" un piekrīt tā vispārējiem mērķiem;

2. konstatē četras lauku redzējuma politikas jomas un 30 darbības, no kurām sastāv ES Lauku rīcības plāns; aicina Komisiju un dalībvalstis tā īstenošanu padarīt par vissvarīgāko;

3. uzsver, ka lauku apvidiem ir būtiska nozīme dažādu dalībvalstu ekonomikas modeļu un sociālās un teritoriālās organizācijas veidošanā, piemēram, ne tikai kā lauksaimniecības un pārtikas ražošanas avotam, bet arī kā neaizstājamam kultūras un ainavas mantojuma aizsargfaktoram; tomēr norāda, ka to nozīme joprojām ir novērtēta nepietiekami un arī finansēta ir nepietiekami; uzskata, ka ES ir pienākums censties panākt šo teritoriju patiesu atdzimšanu, darīt visu, kas ir tās spēkos, lai mūsu lauku apvidiem nodrošinātu pareizos instrumentus, ar ko var pārvarēt ievērojamās ilgtermiņa problēmas, ar kurām tās saskaras un kurām ir arvien lielāka ietekme uz reģionālo konkurētspēju un sociālo kohēziju, lai saglabātu Eiropas daudzveidību un nodrošinātu, ka plašāks Savienības progress nenotiek uz lauku apvidu un to iedzīvotāju rēķina;

4. uzskata par svarīgu izveidot īsas piegādes ķēdes un sekmēt marķēšanas shēmu izmantošanu, lai atzītu lauku apvidu tradicionālo produktu kvalitāti un daudzveidību; uzsver, ka sabiedriskajām ēdnīcām, piemēram, skolu un slimnīcu ēdnīcām, var būt nozīmīga loma īsu lauksaimniecības pārtikas piegādes ķēžu attīstībā;

5. atzīst to mazo un vidējo pilsētu būtisko nozīmi, kas kalpo kā lauku reģionu attīstības centri, un aicina Komisiju un dalībvalstis īpaši stiprināt to ekonomiskās, sociālās un infrastruktūras funkcijas, atdzīvināt lielpilsētu centrus, labāk izmantot sinerģiju starp lauku apvidiem un lieliem lielpilsētu reģioniem un nodrošināt līdzsvarotāku teritoriālo attīstību;

6. uzsver, ka lauku apvidos steidzami ir jāveic nabadzības apkarošanas pasākumi, ko var izdarīt, izstrādājot mērķtiecīgas stratēģijas, ar kurām tiktu uzlabots sociālais nodrošinājums, radītas ekonomiskās iespējas un atbalstītas īpaši neaizsargātas iedzīvotāju grupas, kā rezultātā tiktu pārrauts nabadzības apburtais loks;

7. uzsver, ka lauku apvidiem ir īpaši būtiska loma klimata pārmaiņu seku mazināšanā; uzsver, ka ir jāpalielina ieguldījumi pētniecībā un inovācijā lauku apvidos, jo īpaši ilgtspējīgas lauksaimniecības, atjaunīgo energoresursu, digitālās pārveides un inovatīvu mobilitātes risinājumu jomā, kas uzlabotu lauku reģionu konkurētspēju un noturību un radītu jaunas nodarbinātības iespējas; mudina ilgtspējīgi apsaimniekot mežus un novērst mežu ugunsgrēkus, cita starpā veicinot tādas biomasas izmantošanu, kas ir iegūta, nekaitējot meža ekosistēmām;

8. prasa paplašināt atjaunīgo energoresursu izmantošanu lauku apvidos, pamatojoties uz to potenciālu samazināt energoizmaksas, šajā procesā iesaistot pilsonisko sabiedrību un vietējās kopienas; uzsver, ka ir vajadzīgi finansiāli stimuli, tādi pasākumi kā atjaunojamās enerģijas kopienas un vienkāršoti administratīvie procesi, kas palielinātu reģionālo enerģētisko neatkarību un ilgtspēju, vienlaikus izvairoties no negatīvas ietekmes uz pārtikas ražošanu, zemes pieejamību un cenām, kā arī uz sociālo kohēziju; prasa izveidot fotoelementu, vēja un citu atjaunojamo energoresursu uzstādīšanas īpašu finansēšanas mehānismu;

9. prasa palielināt atbalstu vecāku ēku, tostarp vēsturisko ēku, baznīcu un citu kulta vietu, sporta namu un skolu saglabāšanai, atjaunošanai un pārveidošanai lauku apvidos, lai uzlabotu energoefektivitāti, ilgtspēju un drošību; mudina veikt ieguldījumus publiskās infrastruktūras modernizācijā, vienlaikus, ja iespējams, saglabājot vēsturiskās struktūras; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt mērķtiecīgu rīcībpolitiku, kas atbalstītu lauku mājokļu renovāciju un energoefektīvu modernizāciju, finansiālus stimulus pirmreizējiem lauku mājokļu pircējiem, jo sevišķi jauniešiem un ģimenēm, un ilgtspējīgu un ekonomisku tādu sociālo mājokļu projektu izstrādi, kas būtu pielāgoti to vietējo kopienu vajadzībām, kuras dod savu artavu šo reģionu pievilcības vairošanā un atjaunotnē;

10. aicina Komisiju novērtēt un pilnībā īstenot LESD 174., 175. un 349. pantu, lai novērstu attīstības atšķirības starp reģioniem, tostarp attiecībā uz infrastruktūru, un nodrošināt, ka visās ES politikas jomās ne tikai tiek piemērots princips “nekaitēt kohēzijai”, bet arī, kad vien iespējams, tiek ievērota drosmīgāka kohēzijas veicināšanas pieeja, jo īpaši lauku apvidos un apvidos, kurus īpaši skar rūpniecības restrukturizācija, demogrāfiskās problēmas un iedzīvotāju skaita samazināšanās, kā arī depopulācijas riskam

pakļautajos reģionos, piemēram, tālākajos reģionos, salās, pierobežas, pārrobežu un kalnu reģionos;

11. aicina Komisiju izstrādāt lauku stratēģijuplānošanas periodam pēc 2027. gada; mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt lauku dimensijas iekļaušanu attiecīgajās rīcībpolitikās un nodrošināt, ka minētā stratēģija veicina lauku apvidu ekonomisko un sociālo attīstību, un piešķirt īpašus resursus lauksaimniecības modernizācijai, atbalstot lauku mazos un vidējos uzņēmumus (MVU) un jaunuzņēmumus un veicinot īsas piegādes ķēdes, lai lauku apvidus padarītu savienotākus, konkurētspējīgākus, noturīgākus un pievilcīgākus jauniešu un investoru acīs, tādējādi ilgtermiņā nodrošinot līdzsvarotu un ilgtspējīgu attīstību un uzlabojot dzīves kvalitāti; šajā sakarā uzsver, ka ir svarīgs patiesi efektīvs ES līmeņa lauku aspektu iestrādāšanas mehānisms, ar ko novērtē visu attiecīgo rīcībpolitiku iespējamo iedarbību un slāpē iespējami nelabvēlīgo ietekmi uz lauku apvidiem;

12. uzsver – lai nodrošinātu lauku apvidu ilgtermiņa labklājību un atbalstītu spēcīgu lauksaimniecības nozari, ar kuras palīdzību minēto labklājību lauku apvidos ilgstoši uztur, nākamajā daudzgadu finanšu shēmā (DFS) ir būtiski stiprināt sinerģiju starp ES strukturālajiem un investīciju fondiem, un pamatprogrammu “Apvārsnis Eiropa”, ES pētniecības un inovācijas pamatprogrammu un kopējo lauksaimniecības politiku (KLP);

13. aicina Komisiju līdz 2027. gadam iesniegt ziņojumu par lauku aspektu iestrādāšanas mehānisma piemērošanu rīcībpolitikām un intervencēm ES līmenī, kā arī par gūtajiem rezultātiem;

14. aicina Komisiju par prioritāti noteikt mērķtiecīgus ieguldījumus un politikas pasākumus, ar kuriem atbalsta pāreju uz jaunu lauksaimnieku paaudzi nolūkā modernizēt ES lauksaimniecību un radīt vairāk iespēju lauku apvidos;

15. uzsver kohēzijas politikas izšķirošo nozīmi lauku apvidu attīstībā, jo tā ir uzskatāma par decentralizētu un spēcīgu ekonomiskās un sociālās attīstības instrumentu, pateicoties kuram, visi Savienības reģioni var pārvarēt šos Savienības sevišķos izaicinājumus; šajā sakarībā uzsver, ka kohēzijas politikai arī turpmāk būtu jābūt vienam no galvenajiem DFS pīlāriem pēc 2027. gada ar piešķīrumu, kas tiek saglabāts līdz minimālajam slieksnim, kurš ir līdzvērtīgs pašreizējās DFS 2021.–2027. gadam līmenim, nodrošinot tās būtisko lomu reģionālo atšķirību mazināšanā un noturīgākas un konkurētspējīgākas Eiropas veidošanā, kas nevienu neatstāj novārtā; prasa nākamajā kohēzijas politikas satvarā noskaidrot iespēju nodrošināt pietiekamus resursus lauku un kalnu apvidiem un papildināt IKP reģionālā līmenī ar citiem rādītājiem; atgādina, ka ir jāievēro kohēzijas politikas pamatprincipi, piemēram, partnerība, daudzlīmeņu pārvaldība, vietējiem apstākļiem pielāgota pieeja un

dalīta pārvaldība, kuras veicinātu attīstību un apmierinātu lauku apvidu īpašās vajadzības un problēmas, īpašu uzmanību pievēršot instrumentiem, kas atbalsta ilgtspējīgu izaugsmi un attīstību un jauniešu un sieviešu nodarbinātību, tostarp no vardarbības pret sievietēm cietušo vidū, un pakalpojumu un infrastruktūras uzlabošanai;

16. uzskata, ka pārdomāta specializācija un ekonomikas dažādošanas stratēģijas varētu veicināt plašāku iespēju rašanos šajos apvidos; jo īpaši uzsver, ka, īstenojot kohēzijas politiku, ir ļoti svarīgi integrēt viedo ciematu koncepciju un nepārprotami atbalstīt viedo ciematu attīstību, izmantojot elastīgu finansējumu un integrētu pieeju, kā inovatīvu dzīves kvalitātes uzlabošanas un lauku apvidu un pakalpojumu atjaunotnes instrumentu, izmantojot digitālo un sociālo inovāciju un tādas iniciatīvas kā darba vietu veicināšana, lai piesaistītu darba ņēmējus, tostarp attālinātus darba ņēmējus, un veicinātu vietējās ekonomikas iedzīvināšanu;

17. atbalsta iniciatīvas, kas veicina ekonomisko un sociālo ilgtspēju, tostarp atbalstu lauku uzņēmējdarbībai, lauku tūrismam un jauniem uzņēmējdarbības modeļiem, kuru pamatā būtu inovācija un digitalizācija;

18. aicina Komisiju nodrošināt, lai turpmākajā kohēzijas politikā liela uzmanība tiktu pievērsta lauku apvidu attīstībai, kā rezultātā visas politikas iniciatīvas atbilstu mērķim samazināt teritoriālās atšķirības; uzskata, ka ir būtiski noteikt ilgtermiņa stratēģijas, ar kurām var atbalstīt lauku apvidus un kurās galvenā uzmanība būtu pievērsta kohēzijas un ilgtspējas principam un kas nodrošinātu demogrāfisko, sociālo un ekonomisko problēmu risināšanai nepieciešamos instrumentus, ar kuru palīdzību panāk to, ka šie apgabali netiek pamesti novārtā, bet gan var kļūt par galvenajiem Eiropas nākotnes veidotājiem bez nepieciešamības pastāvīgi būt atkarīgiem no ārkārtas pasākumiem; šajā sakarībā aicina Komisiju turpmākajā kohēzijas politikā atbalstīt lauku apvidu būtisku attīstību un apņemties izveidot vietējos informācijas punktus un piedāvāt platformu un finansiālu atbalstu, lai dalībvalstis varētu apmainīties ar informāciju un paraugpraksi finansējuma ieguves jautājumā, kā rezultātā vietējām pašvaldībām tiktu sniegts reāls atbalsts un palīdzība resursu pārvaldīšanā un attīstības iniciatīvu īstenošanā; turklāt uzsver, ka efektīvai reģionālo, vietējo un lauku pašvaldību līdzdalībai un spēcīgai administratīvajai spējai ir izšķiroša nozīme pārmērīga administratīvā sloga mazināšanā un atbalsta saņēmējiem izvirzīto sarežģīto prasību atvieglināšanā un kohēzijas politikas līdzekļu efektīvā izlietošanā; uzsver, ka dažās valstīs joprojām ir grūti saņemt finansējumu no vairākiem avotiem, un aicina Komisiju uzlabot papildināmību starp ELFLA un kohēzijas politikas līdzekļiem;

19. uzsver, ka ir vajadzīga integrēta Eiropas stratēģija, kā iedzīvināt lauku apvidus, tostarp attīstot bioloģiskos rajonus, atzīstot to

potenciālu lauku ekonomikas dažādošanā, kas ir izdarāms, nosakot mērķtiecīgus fiskālus, ekonomiskus un sociālus pasākumus, ar kuru palīdzību notur aktīvos iedzīvotājus; uzsver arī to, cik būtiski ir paredzēt stimulus, kas sekmētu veselības aprūpes, izglītības un valsts pārvaldes speciālistu pārcelšanos , kā arī uzsver vietējo pašvaldību un privātā sektora partnerību nozīmi jaunu darbvietu radīšanā;

20. uzsver, ka integrēto teritoriālo ieguldījumu (ITI) plānu paplašināšana un to potenciāla pilnīga izmantošana varētu kļūt par integrētas reģionālās, vietējās un lauku attīstības stūrakmeni; uzsver, ka ITI lomas stiprināšana lauku apvidos ir būtiska, lai veicinātu teritoriālo kohēziju, uzlabotu savienojamību un veicinātu iekļaujošu ekonomikas izaugsmi, atbalstot tādas svarīgas nozares kā lauksaimniecība, lauku MVU, tūrisms un atjaunīgie energoresursi; turklāt prasa nodrošināt lielāku elastību ITI īstenošanā, palielināt finanšu piešķīrumus un pastiprināt sinerģiju ar citiem ES finansēšanas mehānismiem, tostarp LEADER un sabiedrības virzītu vietējo attīstību (SVVA), kas ir galvenie instrumenti, ar kuriem veicina augšupēju līdzdalību lauku attīstībā un saglabā un atjauno dzīvu un plaukstošu vietējo lauku ekonomiku, lai maksimāli palielinātu ietekmi un aktīvi iesaistītu reģionālās un vietējās iestādes un pilsonisko sabiedrību saskaņā ar partnerības principu;

21. ierosina, lai visi attiecīgie Komisijas ģenerāldirektorāti vismaz divas reizes plānošanas periodā veiktu to konkrēto politikas jomu teritoriālās ietekmes novērtēšanu; ir pārliecināts, ka šie novērtējumi kalpotu par precīzāku atskaites punktu un ļautu apzināt veidus, kā Eiropas politikā efektīvāk ņemt vērā lauku apvidu īpatnības;

22. aicina dalībvalstis pilnībā izmantot visus pasākumus, ar kuriem atbalsta lauku, nomaļos, kalnu, salu un tālākos reģionus, kā arī pārrobežu reģionus un pie ES ārējām robežām esošos reģionus, tostarp tos, kuri robežojas ar Krieviju, Baltkrieviju un Ukrainu un kuri no kara ir cietuši visvairāk, lai slāpētu ekonomisko sabrukumu un nodrošinātu to nākotni un labklājību; atzinīgi vērtē jauno ES Pierobežas reģionu attīstības un izaugsmes instrumenta regulu un lūdz dalībvalstīm to piemērot, lai vairotu pierobežu reģionu sadarbību un līdz ar to, skartajos lauku apvidos sniedzot pamatpakalpojumus un būvējot tajos infrastruktūru, panāktu apjomradītus ietaupījumus;

23. uzsver ES lauku teritoriju daudzveidību, attiecībā uz kuru ilgtermiņa redzējumā būtu nepieciešami risinājumi, kas būtu konkrēti pielāgoti minēto reģionu vajadzībām un resursiem, vienlaikus pastiprinot ilgtspējīgas izaugsmes ilgtermiņa stratēģiju īstenošanu; šajā sakarībā uzsver, ka pilnībā ir jāiesaista vietējās un reģionālās pašvaldības, jo tās reģionālajā un vietējā līmenī patlaban pastāvošās problēmas spēj apzināt vislabāk; uzsver, ka ir svarīgi saglabāt decentralizētu kohēzijas politikas plānošanas un īstenošanas modeli, kura pamatā

būtu partnerības un daudzlīmeņu pārvaldības princips un konkrētā vietā izcēlusies augšupēja pieeja; tādēļ prasa cieši iesaistīt reģionālās un vietējās pašvaldības, pateicoties kam, tiktu nodrošināta vietējo un reģionālo pašvaldību tiešāka piekļuve kohēzijas politikas līdzekļiem, jo optimizētu procedūru, intuitīvu digitālo platformu un lielāka vietējiem saņēmējiem sniegtā tehniskā atbalsta rezultātā samazinātos birokrātiskā sarežģītība un saīsinātos līdzekļu izmaksāšanas laiks; ierosina veicināt priekšfinansējuma un avansa maksājumu shēmu izmantošanu maziem projektiem lauku apvidos;

24. uzsver, ka centralizācija var izraisīt birokrātisku neefektivitāti, un kavēšanos līdzekļu apguvē, kas galu galā novestu pie tā, ka samazinās ES ieguldījumu lauku attīstībā efektivitāte;

25. uzsver, ka veidam, kā lauku apvidu attīstības rīcībpolitikas tiek īstenotas, ir jābūt koordinētam, integrētam un daudznozaru un ka ir būtiski stiprināt daudzlīmeņu pieeju saskaņā ar subsidiaritātes principu, lai nodrošinātu tās panākumus;

26. uzsver, ka noturība ir būtiska, lai vietējā un reģionālā līmeņa pašvaldības varētu slāpēt pēkšņas problēmas, pielāgoties tām un atkopties no tām, nodrošinot kopienas labklājību, drošību un ilgtermiņa ilgtspēju;

27. prasa piešķirt pienācīgu kohēzijas politikas finansējuma daļu pierobežas reģioniem un šajā sakarībā aicina piešķirt Eiropas teritoriālās sadarbības grupām (ETSG) lielāku autonomiju projektu atlasē un līdzekļu izmantošanā, jo īpaši izraugoties ETSG par *Interreg* programmas pārzinošajām iestādēm un stiprinot to institucionālo un finansiālo spēju; turklāt iesaka piešķirt ETSG nozīmīgāku lomu 5. politikas mērķa sasniegšanā, proti, tuvināt Eiropu tās iedzīvotājiem;

28. uzsver, ka ir jāstiprina demokrātiskā un politiskā līdzdalība lauku apvidos, veicinot aktīvu pilsonisko līdzdalību un digitālos rīkus; aicina Komisiju atbalstīt iniciatīvas, kas veicinātu vietējos demokrātiskos procesus, kuri uzlabotu kohēziju starp pilsētām un lauku reģioniem;

29. vērš uzmanību uz to, ka lauku apvidiem ir jāspēj sniegt iedzīvotājiem kvalitatīvus vispārējas nozīmes pakalpojumus, kas uzlabotu viņu dzīves apstākļus, un izmantot savas stiprās puses, lai panāktu ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo attīstību, un tālab tiem ir jāsaņem pietiekams finansiālais atbalsts; šajā nolūkā uzsver nepieciešamību nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi, jo īpaši neaizsargātām personām un personām ar invaliditāti, visiem veselības aprūpes pakalpojumiem, transporta un savienojamības pakalpojumiem, tostarp inovatīviem mobilitātes risinājumiem, īpašiem plāniem attiecībā uz cenas ziņā pieejamiem mājokļiem, ūdensapgādes pakalpojumiem, izglītības un apmācības pakalpojumiem, digitālajai infrastruktūrai un citiem

pamatpakalpojumiem, piemēram, pasta un banku pakalpojumiem, nodrošinot to piekļūstamību un pieejamību cenas ziņā, lai garantētu pienācīgus dzīves apstākļus; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis atvieglot piekļuvi finansējumam un individualizētiem atbalsta pasākumiem sociālās ekonomikas iniciatīvām, ar kurām risina vietējās vajadzības un veicina reģionālo attīstību, un vienlaikus pastiprināt finansiālo atbalstu, ko piedāvā lauku MVU, piemēram, veicinot piekļuvi finanšu resursiem, izmantojot kooperatīvus un vietējās vērtības ķēdes, kas veicina ekonomikas diversifikāciju;

30. uzsver ūdens resursu stratēģisko nozīmi lauku apvidos un izceļ nepieciešamību kohēzijas politikā un lauku attīstības programmās nodrošināt pietiekami daudz resursu, lai varētu uzturēt ūdens tīklu un to modernizēt; jo īpaši iesaka iekļaut pasākumus, kuru mērķis būtu novērst noplūdi, uzlabot piegādes sistēmu efektivitāti un veicināt ūdens resursu ilgtspējīgu izmantošanu lauku apvidos;

31. uzskata, ka ir būtiski likt lielāku uzsvaru uz preventīviem pasākumiem, ar kuriem uzlabo Eiropas lauku apvidu noturību pret dabas katastrofām. uzskata, ka integrēta pieeja ūdens resursu pārvaldībai ir ārkārtīgi svarīga, lai vienlaikus novērstu plūdus un cīnītos pret sausuma problēmu – diviem daudzos lauku reģionos aizvien pieaugošiem apdraudējumiem, kas ir novērojami gan lauksaimniecības, gan pārtikas nozarē; atzīst, ka atkarībā no konteksta dambju un ūdenstilpņu būvniecība vai esošo objektu modernizācija ir uzskatāma par prioritāti, ja vienlaikus tiek panākts līdzsvars starp infrastruktūras būvniecību un salīdzinoši lētiem, kosmētiskiem pasākumiem, ne pēdējokārt tāpēc, ka tie var kalpot par tīru enerģijas avotu; konstatē, ka, lai gan, īstenojot kohēzijas politiku, jau tiek atbalstītas šajā jomā veiktās iniciatīvas, ir vajadzīgi jauni projekti un investīcijas, kas atbilstu valstu un reģionālajām riska pārvaldības stratēģijām un nodrošinātu, ka lauku apvidi ir labāk sagatavoti un spēj izturēt ekstrēmus klimatiskus notikumus;

32. uzsver pieaugošo klimata risku, piemēram, dabas katastrofas, pārtuksnešošanās un ūdens trūkuma apdraudējumu daudzos Eiropas lauku apvidos, jo īpaši, ja runa ir par Dienvideiropu un Vidusjūras akvatoriju; aicina Komisiju veicināt tālredzīgas, valsts, reģionālā un vietējā līmenī īstenojamas pielāgošanās stratēģijas, tostarp attiecībā uz ūdens resursu apsaimniekošanu, noturīgu infrastruktūru un sagatavotību dabas katastrofām, un prasa veikt ieguldījumus inovatīvā ūdens infrastruktūrā, piemēram, attīrītu notekūdeņu atkalizmantošanā un viedās apūdeņošanas sistēmās, kā arī lietusūdens ieguvei paredzētu rezervuāru būvniecībā;

33. konstatē, ka lauku apvidos ir ierobežota piekļuve būtiskiem veselības aprūpes pakalpojumiem un ka tajos trūkst infrastruktūras, iekārtu un medicīniskā personāla, un tādēļ prasa uzlabot piekļuvi veselības aprūpes, ieskaitot mentālās veselības, pakalpojumiem;

34. aicina dalībvalstis un vietējās pašvaldības garantēt pamatpakalpojumus, kas ir būtiski no lauku apvidu attīstības viedokļa, šajā nolūkā atturoties no ekonomisku ierobežojumu noteikšanas veselības aprūpei lauku apvidos, jo šāds solis novestu pie to pirmās palīdzības iestāžu un to slimnīcu pamatstruktūru slēgšanas vai skaita samazināšanās, kas būtu jāstiprina;

35. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt mobilo medicīnas vienību un telemedicīnas plānus, stiprināt medicīniskos pakalpojumus, tostarp medicīniskā kūrorta pakalpojumus, nodrošināt vietējās veselības aprūpes māsas un digitālos veselības risinājumus, kā arī stimulus ārstiem, kas strādā lauku un attālos apvidos;

36. aicina Komisiju e-veselības stratēģijā paredzēt īpašus pasākumus, kas būtu adresēti apvidiem, kuri ir atzīti par lauku apvidiem, lai vietējām veselības aprūpes nodaļām sniegtu praktisku atbalstu tehnoloģiju modernizācijā un veicinātu šādu vienību piedāvātos pakalpojumus. uzsver, ka dalībvalstīm būtu piedevām jāpiedāvā pārbaudes programma, kuras mērķauditorija arī būtu lauku apvidi, un ka papildus tam būtu jāievieš administratīvais atbalsts, lai palīdzētu izstrādāt plānus un profilakses reģistrus; aicina dalībvalstis ņemt vērā šo teritoriju īpatnības un mudināt izveidot lauku aptiekas, lai īpaši pielāgotu aptieku tīklus lauku apvidiem, paredzot zāļu un medicīnas ierīču piegādes koordinācijas pasākumus, ar kuru palīdzību veselības aprūpes nodaļu vajadzības tiktu optimizētas un pielāgotas konkrētajam reģionam; aicina dalībvalstis arī turpmāk uzlabot primārās aprūpes un atbalsta pakalpojumu sniegšanu šajās tā dēvētajās lauku aptiekās;

37. uzsver infrastruktūras attīstības īpaši būtisko lomu lauku apvidu sociālekonomiskajā izaugsmē, ņemot vērā nepieciešamību pēc transporta sistēmām, sevišķi publiskām transporta sistēmām, kas nodrošinātu savienojumību un piekļuvi pamatpakalpojumiem, pēc energotīkliem, tajā skaitā atjaunīgiem energoresursiem, un pēc pienācīgas digitālās savienojamības infrastruktūras; jo īpaši konstatē, ka ir jāuzlabo transporta un digitālās savienojamības kvalitāte, ar ko tiktu panākts tas, ka cilvēki var ērti piekļūt darbavietām, skolām, slimnīcām un izmantot sabiedriskos pakalpojumus un darba iespējas; uzsver, ka autotransporta, dzelzceļa un jūras transporta savienojumi ir jāattīsta vai jāatjaunina, izmantojot ES līdzfinansētas programmas, kas samazinātu lauku apvidu izolētību, jo īpaši no pilsētu centriem, mazinātu pašreizējo plaisu un veicinātu cilvēku un preču ilgtspējīgu mobilitāti; prasa izstrādāt visaptverošu stratēģiju mobilitātes uzlabošanai lauku apvidos, īpašu uzmanību pievēršot ilgtspējai, uzlādes infrastruktūras paplašināšanai un e-mobilitātes veicināšanai; uzsver, ka ir vajadzīgas mērķtiecīgas investīcijas sabiedriskajā transportā, kopīgotas mobilitātes risinājumos un alternatīvos transporta modeļos, kas nodrošinātu piekļūstamību un savienojamību lauku iedzīvotājiem;

38. uzsver, ka digitālā plaisa starp lauku un pilsētu teritorijām joprojām ir ievērojama un ka tā kavē vienlīdzīgu iespēju visiem iedzīvotājiem nodrošināšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis paātrināt ieguldījumus platjoslas savienojamībā, tostarp 5G ieviešanā, labākā mobilo sakaru pārklājumā, ātrdarbīgos interneta tīklos, digitālās lauksaimniecības risinājumos un lauku inovācijas centros, nodrošinot, ka digitālā pārveide nāk par labu lauku kopienām, vienlaikus īpašu uzmanību pievēršot reģioniem, kas šai pārveidei ir sagatavoti mazāk, tostarp attāliem reģioniem un tālākajiem reģioniem; uzsver, ka šie ieguldījumi ir būtiski, lai palielinātu ražīgumu, atbalstītu mazo lauku saimniecību uzņēmējdarbību, atvieglotu tāldarbu, izmantotu e-pakalpojumus un mācītos tiešsaistē un nodrošinātu, ka lauku apvidi digitālajā laikmetā joprojām ir konkurētspējīgi; uzsver, ka ir vajadzīgas digitālās pratības un profesionālās apmācības iniciatīvas, ar kurām tiktu atbalstīta digitālo tehnoloģiju integrācija lauku ekonomikā un pārvarētas pastāvošās tehnoloģiskās un ekonomiskās plaisas;

39. uzsver militārās mobilitātes, lauku infrastruktūras attīstības un reģionālās drošības nozīmi un mijiedarbību; uzsver pārklāšanos starp ES militārās mobilitātes tīklu un Eiropas transporta tīklu;

40. prasa izstrādāt stratēģijas, kas risinātu neizmantotu ēku jautājumu un popularizētu alternatīvas mājokļu koncepcijas lauku apvidos, tostarp cenas ziņā pieejamus mājokļus, renovācijas projektus un dažādu paaudžu mājsaimniecības; uzsver, ka ir vajadzīgi stimuli, ar kuru palīdzību tiktu pārprofilētas neizmantotās ēkas, atbalstītas kopienu virzītas iniciatīvas mājokļu jomā un nodrošinātas ilgtspējīgas un iekļaujošas dzīves telpas;

41. uzsver, ka ir svarīgi veicināt prioritāru politiku, kas atbalstītu jauniešus kā galveno no laukiem izceļojošo iedzīvotāju segmentu, un aicina Komisiju ar mērķtiecīgiem pasākumiem, kas ir paredzēti, lai apturētu demogrāfisko lejupslīdi lauku apvidos un mudinātu talantīgus cilvēkus palikt tajos, viņiem nodrošināt tiesību palikt reālu piemērošanu; uzskata, ka personām, kas vēlas veicināt savu vietējo kopienu attīstību, būtu jānodrošina plašas iespējas un ka tādēļ ir steidzami jānovērš šķēršļi un ievērojamās atšķirības starp jauniešiem pilsētu un lauku apvidos attiecībā uz piekļuvi kvalitatīvai izglītībai, ekonomisko neatkarību, sociālo un politisko aktīvismu un paaudžu sociālo mijiedarbību; prasa īstenot konkrētus pasākumus un mērķtiecīgas finansēšanas programmas, tostarp Komisijas rīcības plānu intelektuālā darbaspēka emigrācijas jomā, lai atbalstītu jauniešus un jaunos uzņēmējus, nodrošinot viņiem visus instrumentus un resursus, kas viņiem ir vajadzīgi, lai viņiem palīdzētu iegūt lauksaimniecības zemi un darbvietas, kā arī baudīt uzņēmējdarbības iespējas; norāda, ka šādiem pasākumiem būtu jāietver uzlabota piekļuve sabiedriskajiem pakalpojumiem, izglītības un kultūras iestādēm, piekļuve mājokļiem, aizdevumiem ar zemu procentu likmi un, pienācīgi ievērojot subsidiaritātes principu

fiskālajos jautājumos, – ar nodokļiem saistīti stimuli, kas palīdzētu jauniešiem veidot stabilu nākotni saskaņā ar viņu vēlmēm, nepametot savas izcelsmes vietas, un radīt stimulus apmesties uz dzīvi lauku apvidos vai atgriezties tajos; tādēļ uzskata, ka, izmantojot vietējo potenciālu, ir jāveicina lauku ekonomikas dažādošanas pasākumi, tostarp teritorijās, kas nav saistītas ar lauksaimniecību un tūrismu, un jārada kvalitatīvas darbvietas;

42. uzsver, ka ir svarīgi veicināt profesionālo izglītību un apmācību, vienlaikus veicinot arī jauniešu virzītas iniciatīvas un jauniešiem paredzētu neformālu mācīšanos, lai viņi attīstītu īpašas prasmes, kas ir saistītas ar lauku apvidu ekonomiku, – tās ir uzskatāmas par sociālās kohēzijas un kvalitatīvas nodarbinātības instrumentu, kas palīdz cīnīties pret iedzīvotāju skaita samazināšanos šajos apvidos;

43. uzsver izpratnes veicināšanas un zināšanu apmaiņas kampaņu būtisko nozīmi dažādu izglītības iniciatīvu un programmu atbalstīšanā un to iekļaušanas skolu mācību programmās svarīgumu; uzsver arvien satraucošākos datus par priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu un šajā nolūkā aicina valsts un vietējās iestādes reorganizēt skolu sistēmas, pateicoties kam, tiktu garantētas tiesības uz izglītību savā teritorijā, ņemot vērā nopietnās un objektīvās grūtības, ar kurām attiecīgā teritorija var saskarties; tādēļ aicina dalībvalstis un vietējās pašvaldības šajās teritorijās esošās skolu pārvaldības struktūras neapvienot;

44. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt jaunas subsidētu kredītu iespējas, ar kurām atbalstītu gados jauno uzņēmēju un sieviešu darbību, tostarp alternatīvus kredīta pieejamības garantiju veidus; prasa sniegt finansiālu atbalstu, ar kuru tiktu iespēcināti gados jaunie lauksaimnieki un līdz ar to lauku ekonomikā nodrošināta izaugsme;

45. atzinīgi vērtē Eiropas Investīciju bankas grupas (EIB grupa) jauno 3 miljardus EUR vērto aizdevumu finansēšanas paketi, kas visā Eiropā ir paredzēta lauksaimniecībai, mežsaimniecībai un zivsaimniecībai un kas ir uzskatāma par konkrētu iniciatīvu, ar kuru novērš finansējuma trūkumu MVU, kas darbojas lauksaimniecības un bioekonomikas nozarēs, un atvieglotu finansējuma piešķiršanu gados jauniem lauksaimniekiem un sievietēm; aicina EIB grupu izpētīt iespējas paredzēt jaunus atbalsta veidus, kas nodrošinātu likviditāti censoņiem, kuri darbojas lauksaimniecībā un ir iesaistīti pievienotās vērtības veidošanas ķēdēs lauku apvidos;

46. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt vietējos jaunuzņēmumus un jauniešu atgriešanas un tādas mājokļu iegādes un renovācijas stimulu programmas, kuras jaunieši veic lauku apvidos;

47. aicina Komisiju izveidot Eiropas fondu jauniešu uzņēmējdarbībai lauku apvidos, īpašu uzmanību pievēršot reģioniem, kuros ir

novērojams augsts jauniešu bezdarba līmenis un intelektuālā darbaspēka emigrācija; konstatē, ka šim fondam būtu jāatbalsta lauku jaunuzņēmumi, inovatīva lauksaimniecība, ilgtspējīgs tūrisms un digitalizācija, ko var panākt, izmantojot īpašus finanšu instrumentus un nodokļu stimulus;

48. vērš uzmanību uz to, ka ir jānodrošina vispārēja vienlīdzīga piekļuve pasākumiem, kurus īstenojot, ikviens var attīstīt kvalitatīvas prasmes, kuras ir vajadzīgas profesionālo mērķu sasniegšanai, kā arī piekļuve profesionālajai izglītībai un apmācībai; pauž nožēlu par to, ka lauku apvidos netiek nodrošinātas vienlīdzīgas iespējas un apstākļi daudzās jomās, kurās strādā sievietes, jo viņas bieži sastopas ar papildu problēmām, tostarp ierobežotu piekļuvi darba iespējām un pienācīgu darba un privātās dzīves līdzsvarošanas pasākumu un bērnu aprūpes iestāžu trūkumu; uzsver, ka ir jāveicina sieviešu nodarbinātību katalizējoša vide, ko var panākt, atbalstot visas ģimenes, nodrošinot kvalitatīvas agrīnās pirmsskolas izglītības un aprūpes sistēmas un vecāku atbalstu;

49. prasa palielināt atbalstu sievietēm lauku apvidos, jo īpaši veicot pasākumus, ar kuriem uzlabo piekļuvi nodarbinātībai, izglītībai, veselības aprūpei un sociālajai infrastruktūrai, kā arī pasākumus aizsardzībai pret vardarbību un vardarbības novēršanai nolūkā veicināt viņu ekonomisko un sociālo līdzdalību; uzsver, ka būtu jāizveido mērķtiecīgas programmas sieviešu uzņēmēju atbalstam lauku reģionos, kuras stiprinātu viņu ekonomisko neatkarību;

50. uzsver, ka atbalsta sniegšana sievietēm lauku apvidos ir nepieciešama dažādu iemeslu dēļ, tostarp dzimumu līdztiesības sekmēšanas, ekonomiskās izaugsmes veicināšanas, kopienu attīstības veicināšanas, nabadzības mazināšanas un vides ilgtspējas nodrošināšanas nolūkā; uzsver, ka sievietēm kā darba ņēmējām, lauksaimniecēm un uzņēmumu īpašniecēm ir daudzveidīga loma lauku attīstībā, un uzsver, ka bieži vien netiek pietiekami ņemta vērā viņu loma lauku apvidos un vietējā ekonomikā; uzsver, ka, izstrādājot strukturāla sociālā atbalsta un reģionālās attīstības programmas, īpaša uzmanība būtu jāpievērš lauku apvidos dzīvojošām sievietēm; uzsver, ka šo šķēršļu novēršanai ir īpaši būtiska nozīme, lai sievietēm nodrošinātu pilnvērtīgas iespējas un viņas varētu pilnībā izmantot savu potenciālu lauku kopienās;

51. aicina dalībvalstis un Komisiju palielināt informētību par pašreizējām un turpmākajām ES finansējuma iespējām sievietēm uzņēmējām lauku apvidos un atvieglot viņām piekļuvi finansiālajam atbalstam; mudina dalībvalstis un reģionālās un vietējās pašvaldības izmantot esošos Eiropas Savienības strukturālos un investīciju fondus, ar kuriem tiktu atbalstītas sievietes uzņēmējas;

52. prasa īstenot dzimumu līdztiesību nodrošinošu nodarbinātības politiku un mērķtiecīgus pasākumus, ar kuriem lauku apvidos

sekmētu labāku darba un privātās dzīves līdzsvaru, tostarp nodrošinātu elastīgus darba modeļus, e-darba iespējas, labākus brīvā laika pavadīšanas un izglītības piedāvājumus un popularizētu kopienā balstītas aprūpes un atbalsta struktūru pieejamību ģimenēm;

53. mudina Komisiju noteikt pasākumus, kas aizsargātu ģimenes lauksaimniecības modeli, kurš ir raksturīgs lauku teritorijās, ir videi draudzīgāks un Eiropas Savienībā garantētu nodrošinātību ar pārtiku; uzsver, ka ir vajadzīga ES stimulu sistēma, kas ierobežotu lauksaimniecības zemes uzkrāšanos privātos investīciju fondos un no tās izrietošo zemes cenu pieaugumu; uzstāj, ka ir jāaizsargā mazās un vidējās lauku saimniecības, ko var izdarīt, stiprinot kooperatīvu un profesionālu lauksaimnieku lomu ES politikā; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot konkrētus pasākumus, ar kuriem šīs saimniecības tiktu atbalstītas, vienkāršojot piekļuvi kredītiem, modernizējot lauku infrastruktūru un ar jaunu sparu iedzīvinot lauksaimniecības kooperatīvus;

54. uzsver lauksaimniecības un lauksaimniecības pārtikas nozares īpaši būtisko lomu pārtikas ražošanā, pateicoties kam, Eiropas Savienībā tiek garantēts pārtikas nodrošinājums un radītas darbvietas; šī funkcija būtu jāatbalsta, jo tā ir nozīmīga no vietējās teritorijas tālākpastāvēšanas un zemes ilgtspējīgas apsaimniekošanas garantēšanas viedokļa, kā arī veicina izaugsmi un attīstību tajos nomaļajos un lauku apvidos, kuri bieži vien ir zināmi starptautiskā līmenī to tipisko izcilo produktu dēļ; konstatē, ka ir jāatbalsta lauksaimnieku piekoptais novatorisms un dažādošana, vienlaikus veicinot lauku saimniecību konkurētspēju. uzskata, ka, ņemot vērā vietējās īpatnības un lauku kopienu ekonomiskās vajadzības, pārejai uz ilgtspējīgāku modeli ir jābūt līdzsvarotai un ka nedrīkst uzspiest pārmaiņas, kas varētu apdraudēt to ilgtermiņa attīstību; šajā sakarībā, lai ierobežotu lauku saimniecību skaita sarukumu un sekmētu paaudžu maiņu, aicina Komisiju un dalībvalstis stingri un mērķtiecīgi rīkoties, proti, samazināt pārmērīgu regulatīvo slogu un nodrošināt taisnīgus tirgus apstākļus; prasa sniegt pienācīgu atbalstu, kas veicinātu pārtikas pašpietiekamību un kultūraugu dažādošanu; jo īpaši uzsver tālāko reģionu un to lauku apvidu īpašās strukturālās problēmas;

55. mudina Komisiju un dalībvalstis, lai nostiprinātu pārtikas nodrošinājumu un panāktu to, ka Eiropas lauksaimnieki necieš no negodīgas konkurences, ko rada produkti, kuri neatbilst vieniem un tiem pašiem vides, dzīvnieku labturības un pārtikas nodrošinājuma standartiem, garantēt Eiropas Savienībā importēto lauksaimniecības produktu ražošanas standartu stingru līdzvērtību un šajā sakarībā aicina Komisiju gādāt par to, lai tirdzniecības nolīgumi atbilstu Eiropas lauksaimniecības standartiem un ES lauksaimniekiem garantētu vienlīdzīgus konkurences apstākļus;

56. atzīst, ka vērienīgie zaļās pārkārtošanās mērķi rada riskus ekonomiskajai, sociālajai un teritoriālajai kohēzijai, kā arī Eiropas Savienības lauksaimniecībai; uzsver, ka lauku saimniecību skaits Eiropas Savienībā laikposmā no 2005. līdz 2020. gadam ir samazinājies par aptuveni 37 % un šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis rīkoties, lai mazinātu lauku saimniecību skaita sarukumu un atbalstītu to ieņēmumus un konkurētspēju nolūkā cīnīties pret šo teritoriju pamešanu un veicināt paaudžu atjaunotni;

57. norāda, ka ir jāvienkāršo piekļuves ES līdzekļiem administratīvās procedūras, ko var izdarīt, ierobežojot lauksaimniekiem un mazajiem lauku uzņēmumiem noteiktos birokrātiskos šķēršļus un uzlabojot koordināciju starp līdzekļu pārvaldībā iesaistītajiem institucionālajiem līmeņiem, lai nodrošinātu, ka resursi tiek piešķirti efektīvāk un savlaicīgāk;

58. norāda arī uz nepieciešamību nodrošināt šiem apvidiem, kā arī uzņēmumiem, lauku saimniecību un mežu īpašniekiem pietiekami lielu finansiālo atbalstu, tostarp aprīkojuma iegādes un uzturēšanas atbalstu, nolūkā palielināt Eiropas konkurētspēju;

59. pilnībā apzinās, ka lauku apvidiem zaļās un digitālās pārkārtošanās procesā ir īpaši būtiska loma; uzsver, ka pārkārtošanās ir jāīsteno pakāpeniski – saskaņā ar sasniedzamajiem mērķiem; šajā sakarībā aicina ES finansējumu labāk sajūgt ar vides ilgtspēju un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību;

60. uzsver, ka ir jāatbalsta tās Eiropas reģionu lauku kopienas, kuras Ukrainas lauksaimniecības produktu tirdzniecība vai eksports skar vissmagāk;

61. norāda, cik svarīgi ir lauksaimniekiem un lauku uzņēmumiem paredzētie kompensācijas pasākumi, ar kuriem panāk to, ka ekoloģiskā pārkārtošanās ir taisnīga un praktiski īstenojama un nerada jaunu sociālekonomisko nevienlīdzību; uzsver, ka, lai šī pārkārtošanās būtu sekmīga, būtiska nozīme būs pilnīgai visu ieinteresēto personu, it sevišķi lauksaimnieku un mežsaimnieku, iesaistei un sadarbībai ar viņiem;

62. uzsver, ka lauksaimniecības veicināšanas pasākumi var būt nepieciešams lauku attīstības stratēģijas atribūts, taču pats par sevi tas ir nepietiekams, jo ne visi lauku apvidu iedzīvotāji ir nodarbināti lauksaimniecības nozarē vai dzīvo lauku saimniecībā;

63. atzīst, ka tūrisms lauku, kalnu un salu teritorijās un tālākajos novados, kā arī Vidusjūras reģionā bieži vien ir galvenais ienākumu avots un ka tas var kalpot par darbvietu izveides un uzņēmējdarbību katalizējošu faktoru un ka tam ir potenciāls piesaistīt arvien vairāk apmeklētāju, kuri, izmantojot unikālo piedāvāto pieredzi, vēlas iepazīt savu dabu, tradīcijas un kultūras mantojumu; tādēļ domā, ka tūrisms būtu jāatbalsta, veicot ieguldījumus lauku ekonomikā

sinerģijā ar lauksaimniecības, zivsaimniecības, pārtikas un kultūras nozarēm, un ka ES būtu jāveicina šo nozaru līdzāspastāvēšana un turpmāka attīstība;

64. uzsver, ka lauku tūrisms var būt uzskatāms par papildinošu darbību lauksaimniecībai, jo tas piedāvā iespējas dažādot lauku saimniecību ienākumus, un par lauku apvidu attīstību sekmējošu faktoru un ka tādēļ resursi būtu jāpiešķir tūrisma un *HoReCa* nozares (viesnīcu, restorānu un sabiedriskās ēdināšanas nozare) darbību attīstīšanai;

65. uzsver nepieciešamību veicināt lauku tūrismu ilgtspējīgā veidā; uzsver, cik svarīgi ir optimizēt lauku apvidiem tūrisma radītos ekonomiskos ieguvumus un vienlaikus līdz minimumam samazināt tūrisma iespējamo negatīvo ietekmi uz šīm kopienām un ekosistēmām;

66. uzsver, ka ne mazāk svarīgi ir Eiropas Savienības lauku apvidos aizsargāt un veicināt lingvistiskās minoritātes, atzīstot tās par Eiropas kultūras mantojuma neatņemamu sastāvdaļu un reģionālās attīstības virzītājspēku; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt kohēzijas politikas resursus, ar kuriem tiktu atbalstīti valodu popularizēšanas projekti, apmācības, kultūras tūrisms un vietējā uzņēmējdarbība, kas būtu saistīta ar attiecīgā reģiona valodu un kultūras tradīcijām;

67. mudina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt tūrismu lauku un mazapdzīvotos apvidos vai teritorijās, kurās pastāv iedzīvotāju skaita samazināšanās risks, ko var izdarīt, finansējot iniciatīvas, kas popularizē vēsturiskos ciematus un tradicionālos vietējos izstrādājumus un iekārtojot jaunus bioloģiskos maršrutus un citas dabas takas, kā arī ieviešot marķējumu, ar kuru atzīst vides izcilību lauku un dabas tūrismā līdzīgi pludmalēm piešķirtajam “zilajam karogam”;

68. konstatē, ka dažās dalībvalstīs pašvaldībām ir izšķiroša nozīme, jo tās ir uzskatāmas par reģionālās ekonomikas attīstības virzītājspēkiem un gūst labumu no ievērojamiem nodokļu ieņēmumiem, kurus rada to vietējās ekonomikas; šie ieņēmumi var motivēt pašvaldības ieguldīt ES kohēzijas līdzekļus to nākotnes nodokļu bāzes palielināšanā, vietējās ekonomikas ilgtermiņa izaugsmes veicināšanā un ilgtermiņa nodokļu ieņēmumu nodrošināšanā; šajā nolūkā aicina Komisiju, pienācīgi ņemot vērā subsidiaritātes principu fiskālajos jautājumos, sākt dialogu par iespējamiem ieguvumiem, ko sniegtu dalīšanās ar pašvaldībām no saimnieciskās darbības gūtajos nodokļos;

69. uzstāj, ka pārmērīga birokrātija nedrīkstētu atturēt lauksaimniekus no koncentrēšanās uz ilgtspējīgu pārtikas ražošanu un lauku ekonomisko attīstību; aicina Komisiju un dalībvalstis turpmākajos kohēzijas politikas noteikumos iekļaut spēcīgu lauku dimensiju un prioritārā kārtā veicināt labāku regulējumu, lai samazinātu

administratīvo slogu un veiktu pasākumus, ar kuriem nodrošina lauku uzņēmumu, jo īpaši MVU, kooperatīvu un iedzīvotāju vadītu kopienu, konkurētspēju un veicinātu vieglāku un efektīvāku piekļuvi finansējumam, izmaksu samazināšanu un vienkāršotu pieteikšanos uz ES finansējumu un novērtēšanas procesus, jo īpaši, ja runa ir par mazajiem saņēmējiem; atkārtoti izsakās par to, ka procedūru optimizēšana, birokrātijas samazināšana un pārredzamības uzlabošana ir neaizstājami pasākumi, ar kuriem ir iespējams uzlabot piekļuvi pieejamajiem resursiem; tādēļ aicina Komisiju sniegt pienācīgus padomdošanas pakalpojumus un tehnisko palīdzību vadošajām iestādēm, tādējādi veicinot arī līdzekļu apguves līmeņa paaugstināšanos;

70. aicina īstenot integrētāku pieeju starp ES rūpniecības un kohēzijas politiku, nodrošinot, ka reģionālās attīstības stratēģijas tiek saskaņotas ar rūpniecības pārkārtošanas centieniem, jo īpaši mazapdzīvotos ziemeļu apgabalos;

71. uzsver tehnoloģisko nozaru MVU lomu lauku digitalizācijā un ekonomikas dzīvīgumā; aicina Komisiju nodrošināt, ka ar publiskiem pasākumiem tiek atbalstīti vietējie uzņēmumi un stiprināta uz tuvumu balstītu ekonomika, izvairoties no tādiem kritērijiem, kas var neizdevīgākā stāvoklī nostādīt mazākus uzņēmumus;

72. uzsver, ka ir labāk jāsaskaņo esošie teritoriālās attīstības instrumenti un struktūrfondi, tostarp tādas iniciatīvas kā Talantu izmantošana un Pilsētas mēru pakts;

73. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.